

ת"פ (באר שבע) 40602-04-24 - מדינת ישראל נ' מאהר אבו סויס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 40602-04-24 מדינת ישראל נ' אבו
סויס(עציר)

לפני כב' הנשיא, השופט בני שגיא

המאשימה מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד וואסים אבו עאמר

נגד
הנאשם מאהר אבו סויס
ע"י ב"כ עו"ד נטלי אוטן

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בסיוע לחבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; ובנשיאה והובלה של נשק, עבירה לפי סעיף 144(ב) יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

הסדר הטיעון כלל את תיקונו של כתב האישום המקורי אך זאת מבלי שגובשה הסכמה לעניין העונש.

כתב האישום המתוקן

2. **על פי החלק הכללי לכתב האישום המתוקן**, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התגוררו הנאשם ובני משפחתו בבניין מס' 74 ברחוב אלקאדסיה בשכונה 13 ברהט (להלן - **הבניין**). באותה עת, התגוררו בני משפחת אשווי באותו רחוב מול הבניין, באותה השכונה. במועד שאינו ידוע למאשימה, במהלך חודש פברואר 2024 או בסמוך לכך, התגלע סכסוך בין בני משפחת הנאשם לבין בני משפחת אשווי, אשר טיבו אינו ידוע במדויק למאשימה. ביום 23.2.24 בשעה 14:00 או בסמוך לכך, החלה קטטה בין משפחת הנאשם לבין בני משפחת אשווי, שכללה ידוי אבנים ויריות מנשק חם.

במהלך המתואר לעיל, הגיע הקטין סוהייב רפי אשווי, יליד 30.10.08 (להלן - **המנוח**) לבית סבו, ברחוב אלקאדסיה 53 בשכונה 13 ברהט, הממוקם במרחק של כ-200 מטר

מול ביתו של הנאשם, ועלה לגג הבית ביחד עם בן דודו, אשר החזיק באקדח באותה העת, כדי לצלם ולתעד באמצעות הטלפון הנייד שהיה ברשותו את ההתרחשות בשכונה. באותה עת, נורו לעבר בית הסבא ולעבר בתייהם של בני משפחת אשווי, מספר רב של יריות, על ידי אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. כתוצאה מהירי, פגע אחד הקליעים במנוח בכתף שמאל ויצא מגופו. המנוח פונה על ידי בני משפחתו באמבולנס של מד"א במצב אנוש לבית החולים סורוקה, כשהוא מחוסר הכרה וללא דופק וסובל מדימום פעיל, ובהמשך נקבע מותו.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במהלך הדברים המתוארים בחלק הכללי, עלה הנאשם ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה על גג הבניין, כשהם נושאים בצוותא חדא ברובה אוטומטי (להלן - **הרובה**), כלי שמסוגל לירות כדור או קלע ובכוחו להמית, כשהאחר רעול פנים, וזאת כדי לפגוע גופנית בבני משפחת אשווי. האחר אחז ברובה והנאשם עמד לצידו, וביחד תפעלו והכינו את הרובה לירי. האחר ירה, בין היתר, לעבר בית הסבא וביתם של בני משפחת אשווי צרור יריות, בכוונה להטיל בהם נכות או מום, וזאת כשהנאשם עמד לידו לאורך כל הירי. הנאשם הבחין בעדת ראייה ממשפחת אשווי שתיעדה את האירוע באמצעות הטלפון הנייד שהיה ברשותו באותה עת, פנה אליה והורה לה להפסיק לצלם. מיד לאחר הירי, נמלט הנאשם ביחד עם האחר, ולא אותר עד למעצרו ביום 2.4.24.

במעשיו כמתואר לעיל, סייע הנאשם לאחר אשר ניסה שלא כדין לפגוע במשפחת אשווי באמצעות נשק מסוכן, בכוונה להטיל בהם נכות או מום, כשהוא נושא ומוביל נשק חם בלא רשות על פי דין לנשיאתו או להובלתו, בצוותא חדא, עם האחר.

תסקיר שירות המבחן

3. בעניינו של הנאשם נערך תסקיר שירות מבחן, ממנו עלו הפרטים הבאים:

הנאשם בן 18, רווק. טרם מעצרו התגורר בבית הוריו ברהט והיה תלמיד בכיתה י"ב. הנאשם תאר עצמו כתלמיד ללא קשיי משמעת או התנהגות, ומסר כי במקביל ללימודים עבד במטבח במסעדה ובהמשך עבד עם דודו בעבודות חשמל. לנאשם חמש אחיות בגילאי 14-21. אימו של הנאשם עקרת בית, ואביו מתמודד עם בעיות רפואיות, ולדברי הנאשם אינו עובד ומתקיים מקצבת נכות. הנאשם מסר כי משפחתו מתמודדת עם קשיים כלכליים ועם תנאי מחיה ירודים. עוד ציין כי הוא הבן הזכר היחיד ועליו מוטלת האחריות לסייע למשפחה מבחינה כספית, וללוות את אביו לטיפולים רפואיים שונים.

הנאשם נעדר עבר פלילי. בהתייחסו לאירוע העבירה מסר כי מדובר בסכסוך עם משפחת אשווי, שהחל מקונפליקט בין הנערים במשפחה והסלים לסכסוך בין המבוגרים. לדבריו אין לו כל קשר או מעורבות קודמת בסכסוך. לטענת הנאשם הסיבה בגינה עלה לגג הבניין כפי שמתואר בכתב האישום המתוקן הייתה כדי למנוע מאותו האדם לירות על בית משפחת אשווי, וזאת בעקבות בקשת אימו לעשות כן, מאחר שהוא הבן הזכר היחיד והוטלה עליו האחריות לדאוג למשפחה. הנאשם שלל היכרות קרובה עם המנוח ותאר כי חווה כאב על מותו.

שרות המבחן התרשם כי הנאשם מטשטש פרטי האירוע, מתייחס למעורבותו באירוע באופן קורבני, מביע התייחסות אדישה להתנהגותו, מתקשה לקיים שיח והתבוננות פנימית אודות דפוסיו ההתנהגותיים אשר הובילו אותו לביצוע העבירה, וכי לנאשם קושי להתבונן בתפיסותיו בכל הקשור להתנהגות אלימה ועבריינית. בשים לב לחומרת העבירה אותה ביצע, והסיכון הקיים בסכסוך בין משפחות אשר עלול להוביל להמשך נקמה, הגיע שירות המבחן לכלל מסקנה כי אין באפשרותו לבוא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, ומכאן כי לא ניתן להמליץ בעניינו על חלופות ענישה.

טיעוני הצדדים לעונש

4. ב"כ התביעה, עו"ד וואסים אבו עאמר, עמד בטיעונו על חומרת העבירה אותה עבר הנאשם, עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים, נסיבות ביצוע העבירה ומדיניות הענישה הנוהגת. ב"כ התביעה התייחס בטיעונו לפוטנציאל הנזק במעשיו של הנאשם, ולנזק שנגרם בפועל במסגרת האירועים שהתרחשו הקשורים בסכסוך, במסגרתם מצא קטין את מותו (הגם שאירוע זה אינו מיוחס לנאשם). עוד נטען כי אין אינדיקציה שהסכסוך הסתיים.

לאור מדיניות הענישה, ההחמרה בעבירות הנשק, וריבוי הסכסוכים האלימים אשר נטען כי מצויים במגמת עליה, עתר ב"כ התביעה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-6 שנות מאסר. בשים לב להודאת הנאשם, לאמור בתסקיר שירות המבחן ולשיקולי הרתעת הרבים והרתעת היחיד, סבר ב"כ התביעה כי יש למקם את הנאשם בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו, לצד הטלת מאסר על תנאי משמעותי וקנס.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד נטלי אוטן, טענה כי יש לתת את הדעת לכך שאין קשר בין הנאשם לבין מותו של הקטין, וכי לא ניתן להתעלם מכך שהירי בוצע לאחר נפילת הקטין, כך שלא נגרם נזק מביצוע העבירה ע"י הנאשם. עוד נטען כי אין בעובדות כתב האישום המתוקן אינדיקציות המעידות על תכנון מוקדם, בניגוד לפסיקה שהציג ב"כ התביעה. עוד התייחסה הסנגורית לנסיבות הנוגעות לביצוע העבירה, כשלטענתה הנאשם סייע לאחר שהיה הרוח החיה באירוע ומי שאחז בנשק. על כן, אין להחמיר עימו רק כי האחר לא

אותר. בנוסף נטען כי על אף שהנאשם הורשע בעבירה של נשיאת נשק בצוותא חדא, על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם בהתאם לחלקו בביצוע העבירה. הסנגורית התייחסה לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם (הוגש דו"ח סוציאלי אודות אביו של הנאשם המתאר את מצב המשפחה כולה), וסברה כי נתוניו האישיים ראויים להתחשבות.

לאחר שהפנתה למדיניות הענישה הנוהגת, עתרה הסנגורית לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 18 ועד ל- 36 חודשי מאסר, וסברה כי בשל גילו הצעיר של הנאשם, העובדה כי הוא נעדר עבר פלילי ועצור לראשונה בחייו, יש למקמו בתחתית המתחם.

6. הנאשם בדברו האחרון אמר: **"אני מבקש סליחה על מה שעשיתי. אני רוצה להתקדם בבית הסוהר. אני גם הולך לטיפול ואני רוצה להתקדם עד שאשתחרר"** (פר' עמ' 11, ש' 6).

דיון והכרעה

7. על החומרה הרבה הגלומה בשימוש בנשק כאמצעי ליישוב סכסוכים עמד בית המשפט העליון פעמים רבות. תופעה זו פוגעת פגיעה ממשית בערכים מוגנים רבים ובהם שמירה על חיי אדם ושלמות גופו, ושמירה על בטחון ושלוה הציבור. פגיעה זו חמורה במיוחד עת השימוש בנשק נעשה באזור עירוני, תוך שמסכן את חייהם של העוברים והשבים ועלול להביא לפגיעה בחפים מפשע [5684/22 פלוגי נ' מדינת ישראל (20.4.2023)].

וכך נקבע בע"פ 6496/21 ריאן נ' מדינת ישראל (20.12.2021) - **"במעשיהם של המערערים טמונה חומרה של ממש. כפי שציינו אך לאחרונה, אירועי ירי דומים הפכו ל"מגיפה", המפילה חללים מדי יום ביומו" וכי תופעה זו יש לשרש מנוף חייה של חברה מתוקנת (עניין אבו סאלח, פסקה 12). למותר לציין, כי מדינה ריבונית אינה יכולה להשלים עם התנהלות עבריינית שכזו, המסכנת את שלום הציבור ומערערת את הסדר הציבורי. "סגירת חשבונות" בין צדדים לסכסוך, כפי שהמקרה דנן מוכיח, אינה משפיעה רק על מושאי הישירים, אלא מסכנת את חברי הקהילה בה הם חיים ואת החברה ככלל... לפיכך, כמדיניות שיפוטית, יושתו על המעורבים בעבירות מסוג זה עונשי מאסר משמעותיים, מתוך רצון להוקיע תופעה זו ולשדר מסר מרתיע ככל הניתן (ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (22.11.2020) (להלן: עניין ענבתאוי)). יש לציין כי "מגיפה" זו לא חמקה מעינו של המחוקק, אשר בחר להחמיר עם עונשיהם של אלה הבוחרים לקחת חלק בעבירות נשק..."**

עבירת החבלה בכוונה מחמירה הקבועה בסעיף 329 לחוק העונשין מכילה בקרבה מגוון רחב של מעשים. אלו נעים בין מעשי תכנון והכנה ראשוניים שאינם כוללים פגיעה ממשית, ועד לכאלו בהם בוצעה פגיעה פיזית בקורבן העבירה, כשכל מקרה נבחן לגופו. בענייננו, הורשע הנאשם בעבירה של **סיוע** לחבלה בכוונה מחמירה הקבועה בסעיף 329(א)(2), משמע כזו המצויה **גם במעגל השני** של המבצעים וגם כזו **שלא כוללת** פגיעה בקורבן העבירה.

באשר לעבירת הנשק בה הורשע הנאשם, יש לציין את קביעת בית המשפט העליון כי המתחם הראוי לעבירת נשיאת נשק "רגילה" צריך לנוע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר [ע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.9.2022)]. ההחמרה בענישה בעבירות הנשק באה לידי ביטוי אף בחקיקה, עת המחוקק קבע עונש מינימום בעבירות אלו כך שהעונש שיושת בגין יתחיל מרבע מהעונש המירבי הקבוע לצד העבירה [חוק העונשין (תיקון 140 - הוראת שעה) (תיקון), התשפ"ה - 2024].

8. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש ליתן את הדעת לעובדה כי מדובר באירוע עברייני בעל היבטים ספונטניים, כזה בו נראה כי קיים פער "איכותי" בין אותו "אחר" שנשא את הנשק וירה בו לבין הנאשם שחלקו מצומצם יותר. מכלל הנסיבות עולה כי העבירה יכולה הייתה להתבצע גם ללא אותו "סיוע" בעטיו הורשע הנאשם. בנוסף, יש לקחת בחשבון את הנזק שצפוי היה להיגרם מביצוע העבירות ואצין בהקשר זה כי ככלל, ירי באזור עירוני בו נמצאים אנשים, המתבצע בצהרי היום, הוא בעל פוטנציאל גבוה לגרימת נזק. במקרה דנן, ומכיוון שהפגיעה בקטין לא יוחסה לנאשם, יש לראות בנזק ככזה המצוי במישור הפוטנציאלי בלבד. נתון רלוונטי נוסף קשור בעובדה כי מדובר בנשק ארוך בעל פוטנציאל נזק רב יותר מאקדח.

בכל האמור לעיל יש כדי להשפיע על קביעת מתחם הענישה.

9. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת, אצין כי קיימת פסיקה מצומצמת בלבד ביחס למקרים המשלבים בין ביצוע בצוותא של עבירת נשיאת נשק לבין סיוע לחבלה בכוונה מחמירה בחלופה הקבועה בסעיף 329(א)(2) לחוק העונשין. משכך הם פני הדברים, אתמקד בסקירת הפסיקה במדיניות הענישה הכללית כפי שהיא משתקפת ממקרים של ביצוע "רגיל" ואעמוד על ההבדלים בין אותם מקרים לענייננו. חשוב לציין כבר כעת כי על אף שחלק מהמקרים שיובאו חמורים מענייננו, הרי אלה משקפים את רמת הענישה כפי שהייתה נהוגה באותה נקודת זמן, בעוד שבנקודת הזמן הנוכחית יש ליתן משקל גם למגמת ההחמרה בעבירות הנשק כפי שזו עולה מפסיקת בית המשפט העליון.

ע"פ 7850/21 **דסוקי נ' מדינת ישראל** (9.6.2022) - הנאשם הורשע על יסוד

הודאתו בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיפים 329(א)(1) ו-329(א)(2) ונשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, בכך שבעקבות סכסוך של אחיו עם המתלונן, עקב הנאשם אחר המתלונן ברכבו כשהוא מצויד באקדח, עצר את רכבו במקביל למכוניתו של המתלונן וירה לעברו דרך חלון רכבו שלוש יריות, כאשר ירייה אחת פגעה ברכו השמאלית של המתלונן. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם ענישה הנע בין 3.5 ל-7 שנות מאסר** והשית על הנאשם 51 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים והפעיל עונש מאסר מותנה בן 12 חודשים (6 חודשים במצטבר ו-6 חודשים בחופף). ערעור שהוגש על חומרת העונש נדחה על ידי בית המשפט העליון, בצינון כי: "...**מדובר בעונש מוצדק לחלוטין, ואף מתון... לא נמלא את חובתנו כדבעי אם נקל בעונשו של המערער אפילו במקצת**".

מקרה זה חמור מעניינו במספר היבטים: אותו דסוקי הורשע גם בחלופה הקבועה בסעיף 329(א)(1), כלומר בסיטואציה בה נפגע קורבן העבירה, ואותו דסוקי היה גם זה שירה בפועל ולא מי שסייע בידיו של היורה.

ע"פ 6496/21 **ריאן נ' מדינת ישראל** (20.12.2021) - נאשם 1 הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון לצד 4 נאשמים נוספים. נאשם 1 הורשע בעבירות של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) ונשיאת והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, לצד עבירות נוספות (ירי מנשק חם, איומים, נהיגה בזמן פסילה או בניגוד לתנאים ונהיגה ברכב ללא ביטוח). על רקע סכסוך בין משפחת ריאן למשפחת עכריה, שידל נאשם 3 את נאשם 1 ושאר הנאשמים להרוס, לשרוף ולבצע ירי בעסקיהם של משפחת עכריה. הנאשמים תצפתו ועקבו אחר משפחת עכריה לצורך ביצוע ירי לעברם, כשנאשם 1 יחד עם שני נאשמים נוספים הצטיידו בשני אקדחים לפחות ובתחמושת. נאשם 1 יחד עם שני נאשמים נוספים הגיעו לפארק בכפר והבחינו בבני זוג ממשפחה עכריה. אז ירה אחד מהשלושה, בצוותא חדא, ירייה בודדת במטרה להפחידם. לאחר הירי נמלטו הנאשמים. בהמשך לכך, הבחינו נאשם 1 ושני נאשמים נוספים בחאלד עכריה עת נסע ברכבו והחלו לנסוע אחריו. בעוד נאשם 1 נוהג ברכב, החלו הנאשמים האחרים לירות לעבר רכבו של חאלד. הקליעים בפגעו ברכבו של חאלד וברכבם של בני זוג המתגוררים בסמוך למקום ביצוע הירי. לאחר הירי הנאשמים נמלטו. בית המשפט המחוזי קבע כי ביחס לכלל הנאשמים, **מתחם העונש ההולם נע בין 3 ל-6 שנות מאסר**, וגזר על נאשם 1 עונש של 4 שנות מאסר לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

מקרה זה חמור מעניינו, שכן הנאשם הורשע בחבלה בכוונה מחמירה ולא בסיוע לה, לצד עבירות נוספות.

ע"פ 780/16 **שושה נ' מדינת ישראל** (20.2.2017) - הנאשם הורשע לאחר שמיעת

ראיות בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2), עבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) ו-144(ב), ועבירה של חבלה במזיד לפי סעיף 413(ה) לחוק העונשין. המתלונן החנה את רכבו בחניית ביתו, והוא ובני משפחתו (אשתו וילדיו בני ה-10, 4.5 ו-2.5) יצאו מהרכב. בזמן שאלו שהו בסמוך לרכב, הגיע הנאשם למקום כשהוא מצויד באקדח, ובעודו עומד במרחק קצר מהמתלונן ובני משפחתו ירה לעבר המתלונן 7 כדורים לפחות. חלק מהקליעים פגעו ברכבו של המתלונן, והנאשם נמלט מהמקום כשהוא נושא עימו את האקדח. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל-7 שנות מאסר**, וגזר על הנאשם, צעיר לא עבר פלילי, 5 שנות מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. ערעור שהוגש לבית המשפט העליון נדחה.

מקרה זה חמור מעניינו, שכן בעניינו הנאשם הורשע בסיוע לחבלה בכוונה מחמירה, בעבירת נשק לפי סעיף 144(ב) וללא עבירה של חבלה במזיד.

ת"פ 61181-07-23 **מדינת ישראל נ' עיסא** (8.4.2024) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות של החזקת נשק לפי סעיף 144(א), חבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2), ותקיפה סתם לפי סעיף 379 בנסיבות סעיף 382(א) לחוק העונשין. בעקבות סכסוך בין הנאשם ובני משפחתו לבין משפחת אמו, ולאחר עימות מילולי בין המשפחות, הנאשם, אבין וארבעת אחיו עלו לגג ביתם. באותה עת חלק מבני המשפחה היריבה התקבצו במורדות הבניין ומחוצה לו. הנאשם שהחזיק ונשא אקדח באותה העת ללא רישיון, ירה מספר קליעים לעבר אחד מבני המשפחה היריבה (להלן - **מחמד**) שנסע ברכב בסמוך למקום. שלושה קליעים פגעו ברכב. לאחר שמחמד עצר את רכבו, הנאשם ירה לעברו מספר קליעים נוספים וצעק לעברו "אם אתה לא עוזב את המקום אני אוריד אותך", והקליעים פגעו ברצפה. במקביל לירי ולאחריו, הנאשם, אביו וארבעת אחיו ידו לעבר בני המשפחה היריבה ששהו מתחת לבניין בלוקים, אבנים וכסאות מפלסטיק, כשבני המשפחה היריבה השיבו בידיו אבנים. כתוצאה מיידוי האבנים נפגע בראשו אחד מבני המשפחה. בית המשפט קבע **מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר**, וגזר על הנאשם, צעיר ללא עבר פלילי, 40 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

מקרה זה חמור מעניינו, שכן על אף שהורשע הנאשם בעבירת נשק "קלה" יותר, הורשע גם בחבלה בכוונה מחמירה ולא בסיוע לה, ובתקיפה.

ת"פ (מרכז) 6961-02-22 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** (12.12.2022) - נאשם 3 הורשע על יסוד הודאתו יחד עם נאשמים נוספים. נאשם 3 הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע, סיוע לחבלה בכוונה מחמירה לפי סעיף 329(א)(2) יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין, וסיוע לנשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) רישא יחד עם סעיף 31 לחוק העונשין.

ברקע למעשים סכסוך בשל רצונו של נאשם 2 להינשא לאחות המתלונן וסירוב משפחתה לכך. הנאשמים נסעו ברכב ועקבו אחר המתלונן שנסע יחד עם אחותו, כשנאשם 2 נושא אקדח, נאשם 1 יושב לצד הנהג ונאשם 3 נוהג ברכב. בעודם נוסעים במהירות בכביש, נצמד נאשם 3 לדופן שמאל של רכב המתלונן, ונאשם 2 ירה באמצעות האקדח חמישה כדורים שחוררו את דופן הרכב. יושבי הרכב לא נפגעו. בעקבות הפגיעה ברכב, סטה המתלונן עם רכבו בחדות ימינה ועצר בשול ימין. לאחר הירי הנאשמים נמלטו מהמקום. בית המשפט קבע כי חלקו של נאשם 3 בסיוע ברף הגבוה, ועל כן קבע **מתחם ענישה הנע בין 2 ועד ל-5 שנות מאסר**, וגזר על נאשם 3 שהוא צעיר בן 20 ללא עבר פלילי 28 חודשי מאסר.

מקרה זה קל מעניינו, שכן בעניינו הנאשם הורשע בנשיאת נשק ולא בסיוע לה.

על יסוד כלל האמור לעיל, ראיתי לקבוע בעניינו של הנאשם **מתחם עונש הנע בין 40 חודשי מאסר ל-64 חודשי מאסר**.

10. בבואי לקבוע את מיקומו של הנאשם בתוך מתחם הענישה שנקבע, לקחתי בחשבון את הודאת הנאשם וקבלת האחריות על ידו; גילו הצעיר; היעדר הרשעות קודמות; ואת האמור בתסקיר שירות המבחן ובדוח הסוציאלי אודות משפחת הנאשם.

11. על בסיס האמור לעיל, ראיתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **40 חודשי מאסר לריצוי בפועל**, החל מיום מאסרו - 2.4.24.

ב. 9 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת נשק, או עבירת אלימות נגד הגוף מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר אולם הנאשם לא יישא עונש זה אלא אם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו עבירת אלימות נגד הגוף מסוג עוון.

ד. קנס בסך 5,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם עד ולא יאוחר מיום 1.6.25.

ניתן צו כללי למוצגים לשיקול קצין משטרה ו/או התביעה.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, כ"א טבת תשפ"ה, 21 ינואר 2025, במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט
נשיא (בפועל)